

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 286/2022-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Dudíša a zo sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Ivana Fiačana v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Hencovskou, Bajzova 2, Košice, proti postupu a príkazom vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru kriminálnej polície na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov ČVS: KRPZ-KE-OKP-1399-001-V/2021 z 2. augusta 2021 a ČVS: KRPZ-KE-OKP-1400-001-V/2021 z 2. augusta 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 4. októbra 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných postupom a príkazmi vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, odboru kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ“) na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov ČVS: KRPZ-KE-OKP-1399-001-V/2021 z 2. augusta 2021 a ČVS: KRPZ-KE-OKP-1400-001-V/2021 z 2. augusta 2021 (ďalej aj „predmetné príkazy“).

2. Uznesením vyšetrovateľa ČVS: KRP-84/2-VYS-KE-2021 zo 4. augusta 2021 bolo podľa § 206 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) vznesené obvinenie sťažovateľovi pre pokračovací obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon účinného v čase skutku (ďalej len „Trestný zákon“). Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len

„prokurátorka“) č. k. 1 Pv 177/21/8802-31 z 24. augusta 2021 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa ČVS: KRP-84/2-VYS-KE-2021 zo 4. augusta 2021 o vznesení obvinenia ako nedôvodná. Príkazmi vyšetrovateľa ČVS: KRPZ-KE-OKP-1399-001-V/2021 z 2. augusta 2021 a ČVS: KRPZ-KE-OKP-1400-001-V/2021 z 2. augusta 2021 bola podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku v spojení so súhlasom prokurátorky nariadená prehliadka iných priestorov a pozemkov súvisiacich s výkonom podnikateľskej činnosti sťažovateľa, pričom k výkonu prehliadky došlo 4. augusta 2021 v čase od 12.50 h do 14.23 h v objekte nachádzajúcom sa v [REDAKOVANÉ] a 4. augusta 2021 v čase od 17.55 h do 18.30 h v objekte [REDAKOVANÉ] nachádzajúcom sa na [REDAKOVANÉ].

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti brojil proti predmetným príkazom vyšetrovateľa a proti spôsobu ich výkonu z viacerých dôvodov.

4. V prvom rade sťažovateľ spochybňuje dôvodnosť vedeného trestného stíhania proti svojej osobe (ktorá má spočívať v nakladaní s peňažnými prostriedkami vloženými do notárskej úschovy v rozpore s podmienkami notárskej úschovy), a to na podklade nesprávneho a nedostatočne obsažného skutkového vymedzenia jednotlivých čiastkových útokov pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona tak, ako boli naformulované vyšetrovateľom a uvedené v predmetných príkazoch. Sťažovateľ takto rozporoval, že (i) skutok 1 nespáchal tak, ako je formulovaný, keďže 30. apríla 2021 stihol vyplatiť jednu notársku úschovu a od 2. mája 2021 od 13.00 h sa stal obeťou trestného činu spáchaného na svojej osobe, (ii) pri skutku 2 je nesprávne uvedený údaj o výške spôsobenej škody, pretože ide o mylnú platbu, ktorá nie je súčasťou skutku sprenevery, (iii) pri skutku 3 namietal, že sa ho dopustiť nemohol z dôvodu, že notárska úschova bola splatná do 8. mája 2021, a nie do 9. apríla 2021, teda v čase, ktorý je uvedený v rámci skutkového deja, (iv) pri skutku 4 je celá výška spôsobenej škody vedená ako mylná platba, (v) ku skutku 6 uviedol, že sa ho nemohol dopustiť, keďže peňažné prostriedky do úschovy neprevzal, nenakladal s nimi a navyše bol v čase skutku obeťou trestného činu spáchaného na svojej osobe, (vi) skutky 8 a 9 nespáchal, pretože bol v čase ich spáchania obeťou trestného činu spáchaného na svojej osobe. V súhrne teda sťažovateľ tvrdí, že pri popise jednotlivých čiastkových útokov pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona „*absentujú relevantné údaje, akými sú dátum údajnej sprenevery, dátum prevodu finančných prostriedkov z notárskeho účtu na iný účet, resp. údaj, kedy som ich mal previesť pre svoju vlastnú potrebu.*“. Podľa právneho názoru sťažovateľa je „*neprípustné formulovať skutkovú vetu spôsobom, že táto síce vo výsledku obsahuje všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty, ale je nepreskúmateľná v tom, akým konkrétnym konaním, a za akých konkrétnych okolností malo dôjsť k spáchaniu trestného činu.*“.

5. V ďalšom sťažovateľ napáda odôvodnenie predmetných príkazov, ktorým v súhrne vyčíta absenciu podstatných skutočností odôvodňujúcich ich vydanie, a to aj napriek tomu, že na ich podklade došlo/malo dôjsť k zásahu do jeho ústavných práv.

6. Sťažovateľ predkladá celý rad nedostatkov odôvodnenia predmetných príkazov, ktorým vyčíta (i) neuvedenie konkrétneho finančného zostatku na účtoch jednotlivých notárskych úschov, (ii) uvedenie celkovej sumy ako spôsobenej škody, ktorá je súčtom súm z podaných trestných oznámení a ktorá je odlišná od skutočne spôsobenej škody, (iii) že výška uvedenej škody nezohľadňuje taktiež zostatkovú sumu peňažných prostriedkov nachádzajúcich sa na jednotlivých účtoch notárskych úschov, (iv) zároveň abscentuje údaj o ďalšom nakladaní s peňažnými prostriedkami notárskych úschov, (v) v príkazoch nie je zohľadnená skutočnosť, že v čase od 3. mája 2021 do 24. septembra 2021 bol práceneschopný s diagnózou posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá bola následkom trestného činu spáchaného na jeho osobe, (vi) v príkazoch taktiež nie je zohľadnená skutočnosť, že v čase od 15. júna 2021 mu bol ustanovený zástupca pre výkon notárskej činnosti, v dôsledku čoho nebol objektívne schopný vyplatiť jednotlivé notárske úschovy, (vii) v príkazoch taktiež nie je zohľadnená skutočnosť, že peňažné prostriedky zložené do jednotlivých notárskych úschov sa nenachádzali na samostatných účtoch, ale boli zmiešané aj s peňažnými prostriedkami pochádzajúcimi z iných notárskych úschov, v dôsledku čoho nie je možné preukázať nakladanie s konkrétnymi peňažnými prostriedkami, (viii) finančné prostriedky z notárskych úschov a aj vlastné peňažné prostriedky sťažovateľa sú predmetom škody v prípade trestného činu spáchaného na jeho osobe a napokon (ix) predmetné príkazy len všeobecne konštatujú porušenie povinnosti notára pri výkone notárskej činnosti, pričom neuvádzajú konkrétnu povinnosť notára, ku ktorej porušeniu malo dôjsť.

7. V rámci svojej argumentácie sťažovateľ poukázal aj na nevykonateľnosť predmetných príkazov s ohľadom na právny predpis ukladajúci povinnosť zachovávať mlčanlivosť, a to aj po zániku funkcie notára (§ 39 ods. 1 Notárskeho poriadku, § 13 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), v dôsledku čoho je výkon prehliadky na podklade predmetných príkazov v rozpore s § 89a ods. 2 Trestného poriadku.

8. V prípade prehliadky vykonanej na podklade príkazu vyšetrovateľa ČVS: KRPZ-KE-OKP-1399-001-V/2021 z 2. augusta 2021 sťažovateľ namieta nezákonnosť predmetného príkazu v dôsledku jeho vydania kompetenčne nesplnomocneným orgánom, keď namiesto vyšetrovateľa mal byť príkaz vydaný sudcom pre prípravné konanie, pretože na jeho podklade došlo k výkonu prehliadky aj v kancelárskych priestoroch slúžiacich na bývanie, nielen na výkon notárskej činnosti.

9. Predmetné príkazy sú podľa sťažovateľa arbitrárne aj v časti týkajúcej sa samotných dôvodov prehliadky iných priestorov, keďže v nich definovaná potreba zaistenia výpočtovej techniky, prostredníctvom ktorej sa realizovali prevody peňažných prostriedkov, je v rozpore so skutkovými zisteniami veci samej, pretože *„neexistuje dôvodné podozrenie, že by som robil prevody prostredníctvom výpočtovej techniky.“*

10. Napokon sťažovateľ namietol aj nedostatky v postupe vyšetrovateľa pri výkone prehliadky na podklade predmetných príkazov, keďže aj napriek tomu, že sa prehliadka na podklade príkazu ČVS: KRPZ-KE-OKP-1400-001-V/2021 z 2. augusta 2021 vykonávala v čase po jeho zadržaní, nebolo mu umožnené byť prítomný pri jej výkone a pri prehliadke vykonávanej na podklade príkazu ČVS: KRPZ-KE-OKP-1399-001-V/2021 z 2. augusta 2021, ktorá sa vykonala v sídle notárskeho úradu, došlo k porušeniu § 105 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu znemožnenia prítomnosti zamestnankyni notárskeho úradu pri jej výkone.

11. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, a čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné právo na nedotknuteľnosť súkromia zaručené v čl. 16 ods. 1 ústavy, základné právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručené v čl. 19 ods. 2 ústavy, základné právo vlastniť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1 ústavy a základné právo na nedotknuteľnosť obydlia zaručeného v čl. 21 ods. 1 ústavy, postupom Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, Odborom kriminálnej polície pri vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov a pri vydaní príkazu na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov pod ČVS: KRPZ-KE-OKP-1399-001-V/2021 a pod ČVS: KRPZ-KE-OKP-1400-001-V/2021 porušené boli.

Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach, Odbor kriminálnej polície, je povinné zaplatiť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 Eur, a to do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach, Odbor kriminálnej polície, je povinné zaplatiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 460,90 Eur, a to do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Sudca IV. senátu ústavného súdu Miroslav Duriš listom z 11. apríla 2022 podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde oznámil predsedovi ústavného súdu, že vyhlasuje svoju zaujatosť vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2040/2021 z dôvodov podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre jeho pomer k sťažovateľovi.

14. Uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 240/2022-6 z 28. apríla 2022 bol sudca Miroslav Duriš vylúčený z konania a rozhodovania v tejto veci sťažovateľa. Vzhľadom na uvedené rozhodol ústavný súd podľa čl. III bodu 1 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 v zložení senátu označenom v záhlaví tohto uznesenia.

15. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

16. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

17. Ústavný súd poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje.

18. Inými slovami, právomoc ústavného súdu je vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom. Teda právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy predstavuje inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa z dôvodov uvedených v podanej ústavnej sťažnosti domáha v podstate revízie postupu a určenia skutkových a právnych dôvodov, ktoré v bezprostrednej nadväznosti viedli orgány činné v trestnom konaní k ich posúdeniu podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, teda k vzneseniu obvinenia sťažovateľovi pre stíhanú trestnú činnosť vrátane jej právnej kvalifikácie. Parciálnou súčasťou prebiehajúceho procesu bol postup orgánov činných v trestnom konaní spočívajúci vo vydaní príkazu na prehliadku a výkone prehliadky iných priestorov a pozemkov podľa § 101 Trestného poriadku s konečným cieľom spočívajúcim v zabezpečení poznatkov a dôkazov preukazujúcich trestnú činnosť. Ide teda o neoddeliteľnú obranu osoby, ktorej bolo vznesené obvinenie zo spáchania trestného činu proti tomuto obvineniu vrátane jeho podkladu, ktorá sa realizuje v procese trestného stíhania pri využití všetkých dostupných procesných práv a prostriedkov, ktoré sú a podľa vývoja konania budú sťažovateľovi na základe úpravy Trestného poriadku k dispozícii.

20. Ústavný súd už v obdobných prípadoch opakovane zdôraznil, že trestné konanie od svojho začiatku až do konca je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, IV. ÚS 197/08, I. ÚS 314/09). Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú, a to prednostne, napr. všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti, prípadne iné orgány verejnej moci na to určené. Možno teda pre kompletizáciu argumentačnej mozaiky dodať, že možné porušenie základného práva na inú právnu ochranu, ktoré patrí obvinenému v predsúdnom trestnom konaní (ako aj porušenie

s dotknutým právom ostatných vecne súvisiacich základných práv), je v reťazci subsidiarity preskúmané (okrem samotného predsúdneho konania, kde je jeho garantom prokurátor) prostredníctvom korekčných procesných mechanizmov v súdnom konaní (teda využitím práva na súdnu ochranu), keď k uznaniu viny zo spáchania trestného činu môže dôjsť len súdom. Taká právomoc predchádza právomoci ústavného súdu s už naznačenými výnimkami odňatia osobnej slobody väzbou, prípadne generálneho majetkovo-invazívneho opatrenia (zaistenie majetku obvineného), resp. prieskumu porušenia základných práv rozhodnutiami a opatreniami v trestnom konaní proti osobám, ktoré nie sú v tomto konaní obvinenými (ani v naostatok uvedenom prípade by však prieskum ústavného súdu zásadne nemal zasahovať do podstaty vzneseného obvinenia, o ktorom dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, resp. neboli vyčerpané zákonné prostriedky priznané obvinenému zákonom na ochranu jeho základných práv a slobôd). Ústavný súd totiž v trestnom konaní nenahrádza procesné postavenie prokurátora, sudcu pre prípravné konanie ani všeobecného súdu v trestnoprocesnej inštančnej postupnosti rozhodovania súdov (k tomu pozri napr. uznesenie ústavného súdu č. k. IV. ÚS 80/2022-16 z 15. februára 2022).

21. Nezákonnosť získaných dôkazov je sťažovateľ ako obvinený oprávnený namietať aj priebežne v priebehu prípravného konania, najmä však, pokiaľ dôjde k podaniu obžaloby, v procese vykonávania dôkazov na hlavnom pojednávaní. Trestnoprocesný aspekt zákonnosti (a zároveň aj ústavnosti) úkonov v trestnom konaní predznamenáva aj zásah (alebo jeho absenciu) do ďalších sťažovateľom označených základných práv (ochrana súkromia, rodinného života, nedotknuteľnosti obydlia a majetku), keďže ústavnokonformným postupom v súlade so zákonom nemôže byť zasiahnuté do základných práv stíhanej osoby. A naopak, nezákonný postup vyvolá primárne trestnoprocesné dôsledky (typicky nepoužiteľnosť dôkazu – v tomto prípade vykonanej prehliadky iných priestorov), keď porušenie zákona podľa vplyvu na celkový výsledok konania môže mať aj (až) ústavnoprávnu dimenziu spojenú okrem porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj so zásahom do ďalších skôr označených základných práv. Princíp subsidiarity však bráni ústavnému súdu, aby zasahoval do prednostnej právomoci iných orgánov, keď jeho zásah predstavuje až *ultima ratio* ochrany práv dotknutej osoby.

22. Ústavný súd teda v okolnostiach danej veci konštatuje, že trestná vec sťažovateľa sa v čase podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu nachádzala v tzv. prípravnom konaní, v ktorom sa sťažovateľ bráni obvineniu vznesenému proti svojej osobe spôsobom dostupným v jednotlivých fázach konania, pričom o dôvodnosti, a teda aj zákonnosti a ústavnosti jeho trestného stíhania meritórne zatiaľ všeobecný súd nerozhodoval. Z uvedeného okrem iného vyplýva, že platná právna úprava trestného konania umožňuje sťažovateľovi ako obvinenému a prípadne aj v ďalšom štádiu trestného konania (po eventuálnom podaní obžaloby) ako obžalovanému právne účinným spôsobom namietať porušenie základných práv a slobôd garantovaných ústavou vrátane ním označených práv. K ich porušeniu malo podľa sťažovateľa dôjsť v predmetnej súvislosti v dôsledku postupu orgánov činných v trestnom konaní pri vydaní príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov a výkone prehliadky iných priestorov a pozemkov podľa § 101 Trestného priadku, v neoddeliteľnej spojitosti so vznesením obvinenia (a teda aj nadväzujúcim trestným stíhaním jeho osoby). Procesné záruky zabezpečujúce zákonnosť (ale aj ústavnosť) postupu orgánov činných v trestnom konaní a všeobecných súdov (prípadne ochranu pred ich porušením) pritom vyplývajú z II. časti (predsúdne konanie) tretej hlavy prvého dielu (dozor prokurátora), ako aj III. časti (súdne konanie) druhej hlavy (preskúmanie a predbežné prejednanie obžaloby), prípadne šiestej hlavy (odvolanie a konanie o ňom)

alebo ôsmej hlavy (mimoriadne opravné prostriedky) Trestného poriadku (I. ÚS 756/2016, I. ÚS 619/2016, IV. ÚS 612/2018, I. ÚS 77/2019). Až po ich využití prichádza do úvahy zásah ústavného súdu.

23. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d), § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu